

GJALLARHORNET

Utgives av Svenska Arkeologiska Samfundet Årgång 41. Nr. 1. 2021

Årets första nummer av Gjallarhornet är äntligen här!

Våren har börjat anlända här i södra Sverige och med den ett nytt nummer av Gjallarhornet! En del av vårt land är fortfarande snötäckt, men i andra delar har snön redan smält bort – eller kanske knappt ens fallit under vintern. Förutom att den första delen av våren är en härlig tid på många sätt är det också en fin tid att för att se på fornlämningar. Ett tips är att besöka gravfält och leta efter gravar som annars kan vara svåra att se på grund av högt gräs – eller på grund av betande djur som inte alltid uppskattar en fornlämningsintresserad besökare...

I delar av landet har utgrävningarna fortsatt under vintern, med hjälp av byggtält, tjocka presenningar och värmemattor. I Sverige tar fältarkeologin inte längre paus under vintern, utan fortsätter även under den mörka och kalla delen av året. Vi skickar därför en särskild eloge till er som slitit hårt under vintern med stelfrusna fingrar och trötta ryggar och knän. Men snart går tjälen ur backen i större delen av landet och mer omfattande undersökningar kommer snart att komma igång. Hör gärna av er om ni själva arbetar med någon intressant undersökning och skriv och berätta om den här i Gjallarhornet!

På universitet och högskolor fortsätter distansundervisningen på samma sätt som tidigare, även disputationerna har blivit digitala på grund av Corona-epidemin. Ny och spännande forskning om arkeologi produceras hela tiden, så gå gärna in arkeologiiinstitutionernas hemsidor och läs om allt spännande som skrivs! Om vi ska se något positivt i att föreläsningar och undervisning sker på distans så har tillgången på föredrag om arkeologi och kulturhistoria aldrig varit så stor som nu. De allra flesta är dessutom gratis, medan vissa kostar en mindre summa. Det finns flera arkeologer som har föreläsningar och guidningar som antingen huvudinkomst, eller som bisyssla. Och många museer, föreningar och kulturinstitutioner måste också ta betalt för att kunna genomföra föredrag och visningar – även om de är digitala. Vi vill därför rekommendera så många som möjligt att delta i såväl kostnadsfria föreläsningar som de som kostar en liten summa – tillsammans visar vi på så sätt vilket stort intresse det finns för all fantastisk arkeologi och kulturhistoria!

I det här numret berättar Tom Wennerberg om undersökningen bastionen *Carolus Undecimus Rex* i Göteborg, Gustav Wollentz tipsar om sin nya bok som behandlar svåra och känslomässigt laddade kulturarv och Nils Ringstedt skriver om en publikation som behandlar möjliga samband mellan Asien och Norden via Sidenvägen. Plus flera intressanta notiser.

Trevlig läsning!

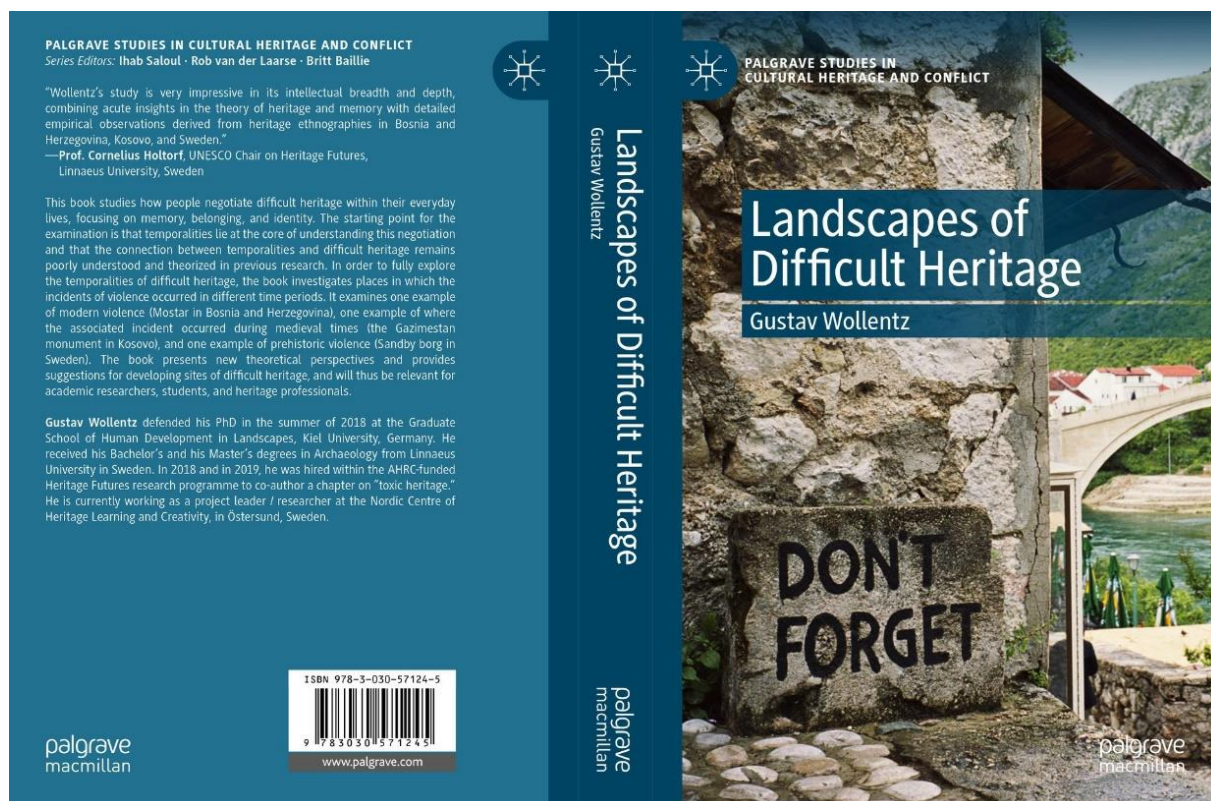
P.S Ni kommer väl ihåg att följa Samfundet på Facebook och Twitter?

Per Nilsson, Tove Stjärna info@arkeologiskasamfundet.se

Gustav Wollentz tipsar om sin nya bok - *Landscapes of Difficult Heritage*

En av samfundets styrelsemedlemmar kom precis ut med en bok som tittar på hur svårt och känslomässigt laddat kulturarv omförhandlas i människors vardag, med fokus på identitet, tillhörighet, minne och plats. Boken heter ***Landscapes of Difficult Heritage*** och släpptes nyligen på förlaget *Palgrave Macmillan*, i serien *Palgrave Studies in Cultural Heritage and Conflict*. Utgångspunkten för undersökningen är att tid är avgörande för att förstå hur svårt kulturarv omförhandlas men att relationen mellan tid och svårt kulturarv är dåligt utredd i tidigare forskning och ibland baserad på antaganden om att tiden gradvis läker alla sår. Med syfte att undersöka just den kopplingen har fallstudier från olika tidsperioder valts ut, varav ett av dem är Sandby borg på Öland, där en brutal massaker ägde rum under folkvandringstiden.

I boken ingår även fallstudier från kriget i Bosnien och Hercegovina under 90-talet samt från en medeltida strid i Kosovo som än idag är politiskt och känslomässigt laddad. Undersökningen består framförallt av intervjuer med lokalbefolkningen, men även med kulturarvsarbetare och med arkeologer i de respektive fallstudierna. Boken presenterar nya teoretiska perspektiv och ger förslag på hur svårt kulturarv kan presenteras och utvecklas och kan således vara relevant för forskare, studenter och personer verksamma inom kulturarvssektorn.

<https://www.palgrave.com/gp/book/9783030571245>

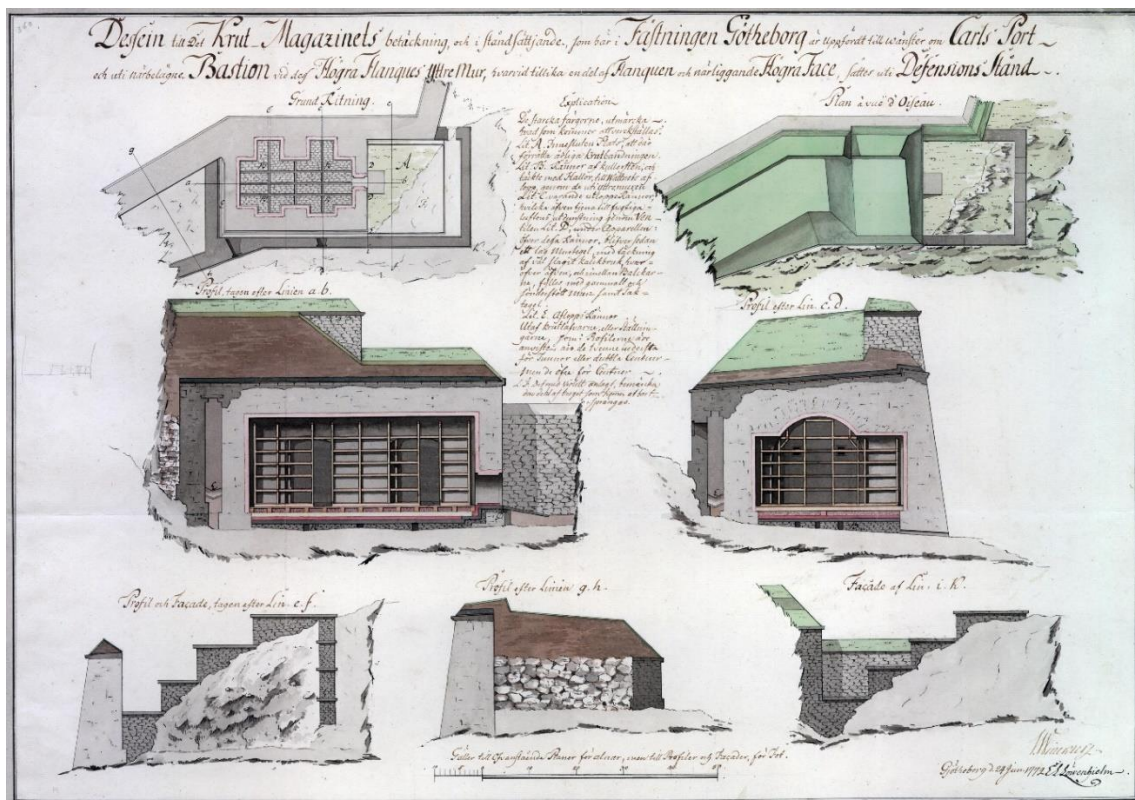
Krutrummet i Carolus Undecimus Rex – Arkeologi i Göteborgs befästningar

Vid Esperantoplatsen i Göteborg ligger bastion *Carolus Undecimus Rex*, en av Göteborgs tre bevarade bastioner som tillsammans kallades Otterhälleverken (figur 1). Bastionerna befäste Lilla Otterhällan och var en viktig del av fästningsstadens försvar. Otterhälleverken uppfördes runt sekelskiftet 1700 i samband med Erik Dahlberghs arbeten med den andra ombyggnaden av hela stadens befästningslinje. Stadsmuren var sammanlagt cirka 3 km lång och uppfördes nu i sten till skillnad från de tidigare jordvallarna i holländsk stil. Otterhälleverken var det enda som slutligen sparades när mur och vallar raserades under 1800-talet. Ett beslut som togs redan 1807, men ett arbete som pågick långt fram till mitten av 1800-talet.

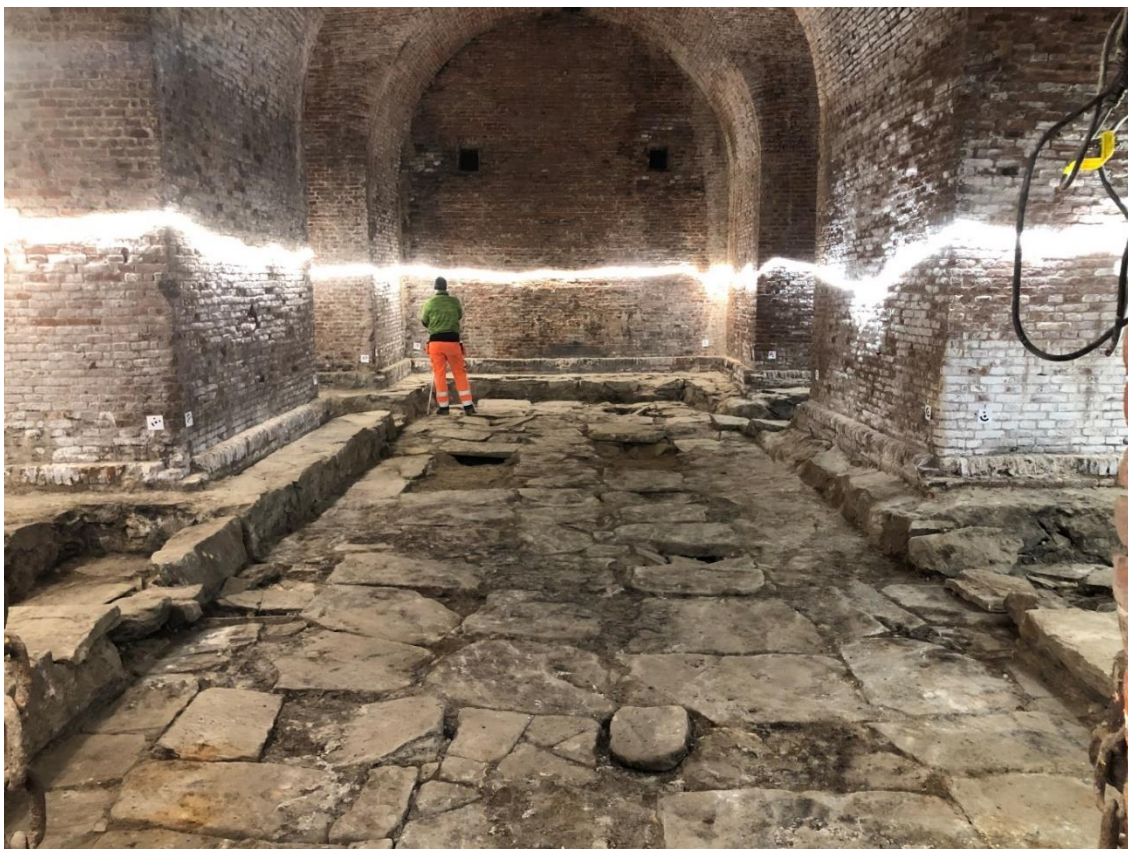

Figur 1. Översikt över Bastion Carolus Undecimus Rex vid Esperantoplatsen i Göteborg. Bastionen anlades under slutet av 1600-talet.

Otterhälleverken renoverades redan vid förra sekelskiftet. Nu är det dags igen när Fastighetskontoret efter 120 år genomför en varsam renovering av bastion Carolus Rex. Det är främst utsidan som renoverats men även den mer mytomspunna insidan har fått en rejäl genomgång. I folkmun finns här okända tunnlar som leder till oväntade platser i Göteborg. Det sägs även att det fungerat som häkte. Vad som är säkert är att rummet på insidan uppfördes som krutrum, vilket vi vet av kartor från Krigsarkivet (figur 2). Rummet byggdes in som en del av bastionen och påbörjades 1770 och hela anläggningen stod klar med förrum och kompletterande rum år 1780. Problemet var den kraftiga fuktinträngningen från det intilliggande berget och enligt källorna fick de aldrig ordning på detta. Rummet blev aldrig torrt nog för krut, utan har använts som förråd under en längre tid för andra ändamål, bland annat museets stockbåtar under 1980-talet.

Figur 2 Planritningen, eller så kallad **dessein**, från 1772 över arbetena vid krutrummet som planerades att färdigställas det året. Krigsakrivet SFP Göteborg 239.

Figur 3. Krutrummet i Carolus Rex efter att betonggolv och fyllnadsmassor avlägsnats. Stengolvet framträder som mer eller mindre intakt.

Den invändiga renoveringen har genomförts mycket varsamt. Intentionen har varit att återställa befästningen till ett mera ursprungligt skick. Bland annat har de betonggolv som lades in runt förra sekelskiftet bilats bort. På vissa ställen har intakta originalgolvtäckningar tagits fram, på andra ställen har de gamla golven i för dåligt skick och ett nytt golv kommer att anläggas över de gamla. I själva krutrummet framkom ett undergolv av granithällar (figur 3). Under stengolvet går kanaler kors och tvärs för att leda ut vatten. Dessa kanaler framgår av den äldre ritningen. Stengolvet var dock aldrig tänkt att fungera som golv utan på rummets stensocklar var ett kraftigt trägolv uppbyggt med golvbjälkar och tiljor. Även detta för att hantera fukten och att lätt hantera det som lagrades. Det undre stengolvet verkar dock ha använts under en längre tid då det uppvisar tydlig patina efter användande. Sannolikt togs trägolvet bort ganska tidigt, möjligen har det snabbt genomgått förruttelse i den fuktiga miljön.

Generellt påträffades det ett omfattande fyndmaterial från renoveringen vid förra sekelskiftet. Av någon anledning har en stor mängd buteljflaskor hamnat i fyllnadsmassorna. Mest samtida men även äldre buteljer påträffades. I en tidigare igenfylld del av anläggningen påträffades dock ett äldre material som kan kopplas till krutrummets ursprungliga funktion som militärt magasin. Där hittades fyra kanonkolor, varav tre krutfyllda granater (figur 4). En mindre kula var ett druvhagel ifrån en kartesch som bestod av flera kulor packade i en och samma laddning.

Figur 4. Fyra kanonkolor från utgrävningen i bastion Carolus Rex. Tre granater och till höger en mindre kula från en kartesch, så kallat druvhagel.

Krutrummet med tillhörande rum är nu snart renoverat och tanken är att de skall bli mer tillgängliga för allmänheten i framtiden. De är, och kommer att förbli, en viktig del av berättelsen om fästningsstaden Göteborg.

Vill ni få mera information och bilder så följ länkarna nedan:

Göteborgs stad berättar om renoveringen.

<https://vartgoteborg.se/ovrigt/flera-arkeologiska-fynd-har-gjorts-vid-carolus-rex/>

Reportage av SVT

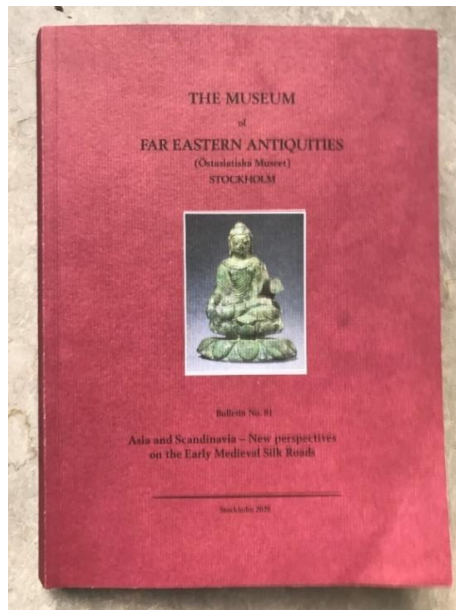
<https://www.svt.se/nyheter/lokalt/vast/fastningsstaden-goteborg-oppnar-sina-hemliga-rum>

Sveriges Radio

<https://sverigesradio.se/artikel/unika-fynd-pa-goteborgs-enda-bevarade-bastion>

Göteborgs stad berättar om renoveringen.

Bokrecension av Nils Ringstedt: *Fanns det samband mellan Asien och Skandinavien via de tidigmedeltida Sidenvägarna?*

Östasiatiska museet har nyligen publicerat sin Bulletin No. 81. Boken innehåller synnerligen intressanta artiklar om de tidiga kontakterna mellan Skandinavien och Centralasien via Sidenvägarna. Det är inte lätt att anmäla en så innehållsrik bok! Jag skall försöka mig på en presentation och några kommentarer. Redaktör Eva Myrdal inleder med en översiktsartikel. Hon skriver att vissa av artiklarna presenterats på ett seminarium i Stockholm på Östasiatiska Museet i september 2015 och nämner bland annat kort vad de olika författarna bidrar med. Seminariet hade titeln "*Asia and Scandinavia. New perspectives on the Early Medieval Silk Roads*". Det hade föregåtts av en seminariereserie med början hösten 2007 om Sidenvägarna. I mars 2008 ägde ett seminarium rum med titeln "*Birka going eastwards – luxury goods and technology imports*".

Det seminariet koncentrerade sig på ett sidenfragment från Tang-dynastin (618-907 evt.) som påträffats i kammargrav 944 på Birka under Stolpes utgrävningar på 1800-talet. Fragmentet är från 800-talet. Till detta återkommer jag. Birka med sina 1000 invånare var en stadsliknande miljö – en plats som krävde import av råmaterial för segel och kläder och lyxvaror för de förnämre personerna i Birka.

Susan Whitfield bidrar med en artikel om "*The Expanding Silk Road: UNESCO and BRI*". Hon berättar om UNESCOs intresse i forskningen om Sidenvägarna och organisationens bidrag till bland annat konferenser, expeditioner och publikationer. Intresset för Sidenvägarna har medfört att andra länder intresserat sig för dessa med hänsyn till deras egen ekonomiska och politiska profil i det moderna Eurasien. Hon nämner bland annat de många sidenfragment som påträffats i Birkas gravar liksom Buddhabilden på Helgö (som är från Swatdalen i Pakistan).

Från arkeologisk synpunkt finner jag Charlotte Hedenstierna-Jonsons artikel ytterst intressant. Hennes bidrag har titeln "*With Asia as neighbour. Archaeological evidence of contacts between Scandinavia and Central Asia in the Viking Age and the Tang Dynasty*". Den islamska världen har bidragit med många myntfynd i Skandinavien men mindre känt enligt Hedenstierna-Jonson är alla andra arkeologiska bevis för långdistanskontakter mellan Orienten och Skandinavien. Hon menar att det nu behövs en förnyad studie av arkeologiskt material i Skandinavien. I artikeln erinras om att redan T. J. Arne i sin skrift "*La Suède et l'orient études archéologiques sur les relations de la Suède et de l'orient pendant l'âge des Vikings*" år 1914 tog upp kontakterna mellan det vikingatida Skandinavien och Orienten. Hon erinrar om att inte bara i Birka finns asiatiska föremål. I bland annat Valsgärde har

identifierats siden i båtgravarna. Dessa får ses som högstatusbegravningar. Författarinnan framhåller att med Tangdynastin följde kejserligt skydd och överansvar för Sidenvägen vilket stimulerade långdistanshandel. Med sin detaljerade artikel vill hon visa de arkeologiska bevisen från Centralasien i svenska sammanhang och ställa frågan om det fanns direkta eller indirekta kontakter via Sidenvägen under Tangdynastin.

Eva Andersson Strand bidrar med artikeln "Travelling with textiles – production, consumption, and trade in the Viking Age". I sin artikel tar hon upp handel och transport av textilier mellan olika områden. Textilier "reser" på olika sätt – som kläder på personer, som handelsvaror, som gåvor och som plundringsvaror. Hon tar upp de 4800 bevarade textilfragmenten i Birkas gravar och skriver att textilierna återfanns främst i gravar som de rika kammargravarna. Det var främst ull, växtfiber (troligen lin) men även andra material som siden, guld och silvertrådar. Birkas invånare tillverkade många olika typer av textil – exklusiva men även grövre typer. Det är dock inte säkert att allt producerades i Birka. Material importerades från östliga områden, mycket råmaterial. Kammargrav 944 var en manlig grav med föremål som tyder på handelsförbindelser, till exempel sidenfragment. Hon skriver att det inte är möjligt att veta om den begravde reste (även om han troligen gjorde det). Föremålen i graven visar dock att det var en betydande person med stort behov av textilier. Tong Tan bidrar med artikeln "Ancient Silks from Western Tibet". Han tar upp olika fynd i Kina från västra Tibet. Dessa sidenfynd visar kulturutbyte mellan västra Tibet och södra Xinjiang, Kina. Det tibetanska kungadömet importerade kinesiskt siden i stora kvantiteter från mitten av 600-talet. Siden sändes av Tangregenterna till tibetanska kungliga familjer och höga tibetanska officerare. Sidenvägen hade stor betydelse. Den bidrog till att lägga grunden för bildandet av det tibetanska kungariket och dess expansion i Centralasien.

Annika Larsson skriver om "Asian Silk in Scandinavian Viking Age Graves". Hennes text handlar om fynd i båt- och kammargravarna i östra Mälardalen. Det är fynden i Birka och i exempelvis Valsgärdes båtgravar som tas upp. Det rör sig om siden med ett centralasiatiskt ursprung. De har bevarats i båtgravarna genom närhet till de många vapnen av metall. I Valsgärde rör det sig om 2000 textilfragment av vilka majoriteten är siden i olika textiltekniker. Ett sidenfragment är av samma typ som det som påträffats i kammargrav 944. Läsaren får en inblick i bärnstensartefakter som grävts fram i Kina. Det är Guo Wu som skriver om "An overview of ancient amber artefacts excavated in China". Det är vackra föremål från 700-talet till 900-talet som avbildas i artikeln. Bärnsten ansågs i det gamla Kina som ett mystiskt material som kunde användas för att bota sjukdomar, försvara människans själ och ande och dekorera kroppen. Med tanke på fynd av siden och bärnsten i Eurasien och i vikingatida Birka kan, anser Guo Wu, den baltiska regionen vara en del av ett handelsnätverk kopplat till östra Asien. Den avslutande artikeln av Janken Myrdal har titeln "Transmission of technology along the Silk Road – theoretical reflections and three examples". Det är en studie rörande metoder för att undersöka diffusion. Han går igenom olika innovationer/föremål som bland annat skottkärran, smörkärnan och musfällan och diskuterar var deras ursprung kan ha varit och hur de har utvecklats i olika områden i världen. Skottkärran utvecklades till exempel först i Kina. Smörkärnan användes i ett brett band från Tibet till Europa.

Bulletin 81 är mycket läsvärd och rekommenderas varmt för läsning av alla som är intresserade i textilarkeologi och Sidenvägarna. De olika artiklarna innehåller mycket som mitt korta referat inte kan återspegla. Jag vill avsluta med att kort kommentera fyndet av siden i Birkas kammargravar och särskilt i den manliga graven 944. De 110 kammargravarna på Birka utgör ungefär 10 % av de av Stolpe utgrävda 1110 gravarna på Birka. Antalet föremål i Birkas kammargravar utgör enligt mina beräkningar 27 % av det totala antalet föremål i de 1110 utgrävda gravarna. "Värdet" av föremålen i kammargravarna svarar för cirka 51 % av "värdet" av samtliga föremål i alla utgrävda Birka-gravar. Kammargravarna har 69 % av samtliga vapen som påträffats i Birkas gravar eller 51 % av det samlade "vapenvärdet". Vidare har kammargravarna 63 % av ryttarutrustningen eller 79 % av det samlade "värdet" för sådan utrustning. Enligt Agnes Geijer finns sidenfragment i 45 Birkagravar, varav 40 är

kvinnliga. Hon uppger att de kommer från kläder från Orienten. Alltså i 4 % av alla de 1110 utgrävda gravarna har påträffats sidenfragment. Av dessa gravar har kammargravarna sidenfragment i inte mindre än 32, varav 17 kvinnliga, 12 manliga och tre "dubbelgravar". Cirka 29 % av kammargravarna innehåller alltså orientaliska sidenfragment. Hur ligger grav 944 till i förhållande till andra rika kammargravar? Den analys jag gjorde 1997 visar att grav 944 (på gravfält 1A) hade rang 14 bland kammargravarna med avseende på antal föremålstyper, rang 40 med hänsyn till yta och rang 47 med hänsyn till volym. Kammargrav 944 var alltså en grav som uppenbarligen hyste en betydande person.

Nils Ringstedt,
Nils.ringstedt@gmail.com

Joakim Malmström har utsetts till ny Riksantikvarie!

Lars Amréus förordnande som riksantikvarie gick ut i slutet av februari. Regeringen har utsett Joakim Malmström som ny riksantikvarie och chef för Riksantikvarieämbetet, formellt tillträder han tjänsten den 15 april. Joakim Malmström är fil.dr. i historia vid Uppsala universitet där han disputerade 2006 på avhandlingen *Herrskapen och den lokala politiken: Eds socken ca 1650-1900*. Sedan 2017 har han varit överintendent och chef för Naturhistoriska riksmuseet, dessförinnan var han universitetsdirektör vid Stockholms universitet. Utnämningen presenterades på Riksantikvarieämbetets Höstmöte, som pga pandemin flyttades till februari och hölls digitalt. I samtal med Amréus lyfte Malmström bland annat upp vikten av att öka forskning på samlingar med hjälp av digitalisering och att han vill få fler forskarutbildade intresserade av att arbeta på myndigheter. Lars Amréus har utsetts till överintendent och chef för Statens maritima och transporthistoriska museer. Han tillträder tjänsten 1 april 2021.

Bild: Joakim Malmström (t v) har utsetts till ny riksantikvarie, och gratuleras av avgående riksantikvarie Lars Amréus (t h). Fotograf: Jonas Widhe, CC-BY

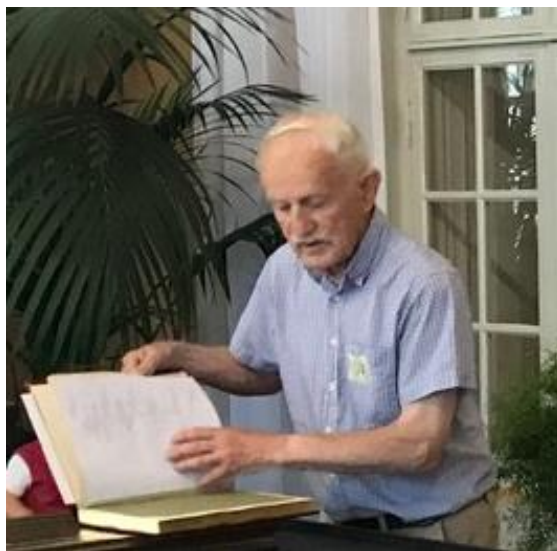
Samfundets resa till södra Frankrike med fil. dr Niklas Hillbom är framflyttad till **den 13-20 sept 2021** under förutsättning att programmet kan genomföras med tanke på coronaläge och vaccinationer. Det finns några platser kvar. Reseprogram finns på www.paradisresor.se och anmälan görs på Paradisresors hemsida.

Hélène Borna-Ahlkvist, ansvarig för Samfundets resor

Ett varmt TACK

till alla er som bidragit
till insamlingen till Svenska
Fornminnesföreningens fond till
Jan Peder Lamms minne!

*Svenska Fornminnesföreningens
styrelse
och familjen Lamm*

Utdelning från fonden kommer att ske i samband med den årliga utdelningen från föreningens övriga stipendiefonder. Det är fortsatt möjligt att donera till fonden genom insättning på pg 53 921-3, märk med "JPL fond".

Disputationer

Maiken Hemme Bro-Jørgensen, disputerade den 25:e februari på avhandlingen *Ancient genomics of Baltic seals*. Opponent: Enhetschef, FD Olle Karlsson Naturhistoriska Riksmuseet.

Henrik Alexandersson, Göteborgs universitet, disputerade den 18:e mars på avhandlingen *Medeltiden materialiserad – om etablerandet, aktiverandet och bevarandet av minnesplatser i Ranrike*. Opponent: Docent Ola W Jensen, Riksantikvarieämbetet

Andreas Henniuss, Uppsala universitet, disputerar den 8:e maj på avhandlingen *Outlanders? Resource colonisation, raw material exploitation and networks in Middle Iron Age Sweden*. Opponent: James Barrett, Cambridge University.

Clara Alfsdotter, Linnéuniversitetet, disputerar den 24:e maj på avhandlingen *The corporeality of death: Bioarchaeological, taphonomic and forensic anthropological studies of human remains*. Opponent: Nicholas Marzuez-Grant, Cranfield University, Storbritannien

UTLYSNING AV STIPENDIER FRÅN ANDERS ALTHINS STIFTELSE 2021

Anders Althins Stiftelse har som ett av sina huvudsakliga ändamål att till minnet av docent Carl-Axel Althins arkeologiska forskning utdela stipendier till forskare inom ämnena arkeologi, historisk arkeologi, osteologi och marinarkeologi som gör framstående insatser till främjandet av den arkeologiska forskningen i de gamla skånska landskapen. Stiftelsen ledigförklarar nu för 2021 ett eller flera personliga stipendier till enskilda forskare. Ansökningar från föreningar, institutioner, företag eller motsvarande kommer inte att beaktas. Det belopp som totalt står till förfogande vid detta tillfälle uppgår till 120 000 kr. Medel kan sökas för forskningsuppgifter, förstudier till forskningsprojekt och analyser. I första hand kommer ansökningar som berör Skåne, Halland och Blekinge att beaktas. Pengar delas inte ut för trycknings- eller översättningskostnader. Stipendiater förväntas insända en kort rapport till Stiftelsen över medlens användande senast två år efter mottaget stipendium. Har tilldelat stipendium inte utnyttjats inom två år, och har ej annat överenskommit, förfaller beslutet och stipendiebeloppet skall återbetalas till Anders Althins Stiftelse.

Stipendier har tidigare utdelats för forskning kring t.ex. vikingatida handel i Östersjöområdet, stenåldersboplatser i Halland, neolitiska offerplatser och vikingatida borgar i Skåne, marinarkeologiska undersökningar i Halland, tidigmedeltida urbanisering och analyser av uroxar och visenter i Skåne. Stipendierna kommer att delas ut fredagen den 22 oktober 2021 kl. 16.00 i Kyrksalen på Lunds Universitets Historiska Museum. För mer information om Anders Althins Stiftelse, se www.althinsstiftelse.se

Ansökan till Anders Althins Stiftelse skall innehålla uppgifter om: den/de sökande (namn, adress, tel./e-postadress), det sökta beloppets storlek, ändamålet med det sökta beloppet.

Till ansökan skall bifogas följande bilagor:

1. Projektbeskrivning. Denna skall omfatta en redogörelse (högst 3 A4-sidor) för projektets syfte och bakgrund, problemställningar och metoder samt förväntade resultat. Här skall även finnas en genomförandeplan, en ekonomisk kalkyl samt i förekommande fall uppgifter om medel söks från andra håll.
2. Curriculum vitae för den/de sökande. CV:n bör i första hand innehålla uppgifter som har relevans för det aktuella projektet

Ansökan ska inlämnas via mail till Stiftelsen och skall vara oss tillhanda **senast den 26 mars 2021**. Ansökan skickas till: info@althinsstiftelse.se

Ytterligare upplysningar lämnas av:

Docent Lars Ersgård, tel. 076 106 02 05

Professor Kristina Jennbert, tel. 070 742 40 15

Nästa nummer av Gjallarhornet!

Deadline för bidrag till nästa Gjallarhornet är den **21/5** Vi välkomnar gärna bidrag från våra medlemmar! De skickas till Per Nilsson med e-post: per.nilsson@ostergotlandsmuseum.se. Gjallarhornet distribueras numera endast via e-post som pdf. Det kan också hämtas på Samfundets hemsida:

<http://www.arkeologiskasamfundet.se/gjallarhornet.html>.

Glöm inte att meddela Samfundet om du byter e-postadress eller postadress. På så vis missar du inte utskick av Gjallarhornet eller annan information. Skicka dina uppgifter om byte till info@arkeologiskasamfundet.se

OBS! Om du inte längre vill ha Gjallarhornet skickat till dig, vänligen meddela även detta till info@arkeologiskasamfundet.se så stryks ditt namn från utskickslistan.

Ni följer väl Svenska Arkeologiska Samfundet i sociala medier?

Svenska Arkeologiska Samfundet har en väldigt aktiv Facebook-sida med drygt 5500 följare. Här delas olika typer av arkeologiska nyheter av både stor och liten karaktär.

Svenska Arkeologiska Samfundet finns även på Twitter!

Vill du bli ledamot i Svenska Arkeologiska Samfundet?

Är du aktiv inom det arkeologiska fältet och vill hålla dig uppdaterad om vad som sker inom dess olika grenar? Vill du vara med och utveckla Samfundets verksamhet eller delta i dess olika aktiviteter? Då välkomnar vi varmt din ansökan om medlemskap. Vi vänder oss till dig som arbetar med arkeologi inom till exempel arkeologisk uppdragsverksamhet, på universitet, museer och länsstyrelser, studerar på avancerad nivå eller är antagen till forskarutbildning.

Medlemsavgiften är sedan en tid tillbaka 200 kr/år. Som medlem får du regelbundet nyhetsbladet Gjallarhornet samt inbjudan till möten, seminarier och temaresor.

Ansökan mailas till:

ledamot@arkeologiskasamfundet.se

När du har fått besked om att ansökan godkänts sätter du in årsavgiften 200 kr på:

Kontonummer: Plusgiro 351210-0

Betalningsmottagare: Svenska Arkeologiska Samfundet. På första inbetalningen, ange "ny medlem", namn, adress och e-post.

